

Sedmikrásky, sedmikrásky,
kde se vzaly vaše vlásky
bílé jako padlý sníh,
po němž jezdím na saních?
Někdo velký vám je dává,
jemu patří všechna sláva.
Nevím, nevím, tak se ptám:
Není to sám Kristus Pán?

Sametově bílé květy,
natrhám vás pro dvě tety,
jedna druhé vzala smích,
blýská se jim v očích zlých.
Slovy proti sobě míří
a já hledám, kdo je smíří.
Nevím, nevím, tak se ptám:
Není to sám Kristus Pán?

Jako slunce po obloze
putující ve svém voze
chci dát světlo rodičům,
aby vyhnuli se dnům,
kdy jim srdce smutek svírá.
Světlo zná i naše víra.
Nevím, nevím, tak se ptám:
Není to sám Kristus Pán?

Rád bych poznal kamaráda,
který neví, co je zrada,
jemu já svou ruku dám
a on bude vždycky tam,
kde nenávist chce se vloučit,
nenechá mě nikdy bloudit.
Nevím, nevím, tak se ptám:
Není to sám Kristus Pán?

Kristus naše světy stvořil,
Kristus všechny hradby zbořil,
Kristus se nám světlem stal,
Kristus světu lásku dal,
Kristus Ježíš je náš Král.

K Sedmikráskám

Pro 5 malých dětí. Všechny mají v ruce karty s písmeny J, E, Ž, Í, Š, na rubu karet je vždy otazník. Při recitaci prvních čtyřech slok drží karty otazníkem dopředu, při recitaci poslední sloky otočí vždy po každém řádku jedno písmeno. Na konec je mohou zavěsit na vyvýšené místo.